

**[Korsgaard.]**

socialdemokratisk-radikal Landbokkommission udtaler, ikke er noget, han hæfter for. Det er efter min Mening ogsaa forfærdende, at et kongeligt socialdemokratisk Ministerium med Følge mener, at det er ligegyldigt, om dette specielle Ministerium fremsætter Tanker, eller et Oppositionsparti gør det, et Parti, der ikke har Flertal i noget af Tingene; det er dog en højst besynderlig Tankegang. Skulde det da ikke være helt anderledes afgørende, om det er Ministeriet, der kommer med det, eller ikke? Jeg har bygget alle mine Tal paa Tanker og positive Forslag stillet i denne Forsamling i forskellige Former. Saa længe jeg ikke gaar videre, maa jeg virkelig sige, at det er en hul Frase at sige, at det er at diskutere ud i det blaa; saa maa jeg anmode saavel Kommissionen som Ministeren om ikke at tale ud i det blaa, for det er saa det, de har gjort.

**Finansministeren (H. P. Hansen):**

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var meget forarget over mine Udtalelser og talte om Tonen. Der er et gammelt Ord, der siger, at som man raaber i Skoven, faar man Svar. Naar det ærede Medlem siger, at Tonen ikke er saa god, som han ønsker, og i samme Forbindelse begynder at tale om Hykleri og hule Fraser, synes jeg, det var bedst, om det ærede Medlem selv stemmer Tonen lidt ned, inden han selv begynder at tale om Tonen hos andre.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

**Clausager:** Det er en Kendsgerning, at Socialreformen har lagt en større Byrde paa Kommunerne, især Landkommunerne, end vi havde ventet, og det er lige saa sikkert, at disse Byrder falder baade paa dem, der er Besiddere af fast Ejendom, og dem, som har Indkomst. Det er for at lette disse Byrder, vi har stillet vore Forslag, og det er disse Forslag, jeg mener rettelig kan kædes sammen med de Forslag, Ministeriet har fremsat, saaledes at de stærke Skuldre kommer til at bære noget af den Byrde, som nu hviler paa de svage; selv om man tog den almindelige Indkomstskat, vilde det endda blive Tilfældet i endnu stærkere Grad end det, jeg nævnte, gennem de Tal, jeg anførte, altsaa Kommuneskatten i København og paa Landet og Statsindkomstskatten.

Det ærede Medlem Hr. Retoft rejste over for mig Spørgsmaalet om Landbrugets

Gæld, hvor stor den maatte være, og spurgte mig, om den Rentetilskudsgrænse, der var sat i Forslaget, ikke var rigtig. Jeg har sagt nej. Efter min Mening er det helt forkert, thi 85 pCt. af Skatteværdien kunde ikke være for meget. Den Husmand, jeg nævnte, der med 2 000 Kr. i Haanden køber 10 Tdr. Land for 6 000 Kr., bygger for 9 000 Kr., besætter for 3 000 Kr. og faar 16 000 Kr. Gæld, er han ikke ude for en Gæld paa 100 pCt. af Skatteværdien? Hvis det skal rettes, er det et Vidnesbyrd om, at en fornuftig Udstykning ikke kan foregaa paa de Vilkaar, dansk Landbrug i Øjeblikket har. Jeg spørger: Hvad vil man gøre ved det, og er det galt med den Udstykning? Det spørger jeg det ærede Medlem Hr. Retoft om.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

**Korsgaard:** Jeg er glad ved, at den højtærede Finansminister tog Ordet for, man kan vel sige en kort Bemærkning, som var saa kort, at den i og for sig ikke giver Anledning til mange Bemærkninger, men den giver mig altsaa Anledning til at vende tilbage til Udtalelserne om, at jeg ikke har hørt, hvad Finansministeren har sagt om mine Udtalelser. Det vil jeg indtil videre tro jeg har. Jeg har jo ingen teknisk Mulighed for at kunne se i Fortrykket, hvad Finansministeren sagde i sit første Indlæg om Betingelserne for, at de Konservative vilde gaa med til et Laan paa 100 Mill. Kr. Vi faar se, om det er rigtigt, at Finansministeren har sagt, at vi har givet Anvisning paa det. Jeg benægter det. Jeg har sagt, at vi gaar under ingen Omstændigheder med til det, der staar i Hovedforslaget, men hvis man vedtager det paa Trods af os, ja, saa giver jeg som et godt Raad, at man efter Omstændighederne kunde tage Pengene dør og dør — men det bliver ikke med vore Stemmer.

I øvrigt havde Finansministeren jo ikke noget som helst at sige til det reelle Indhold i de Bemærkninger, jeg havde fremsat. . . (Afbrudelse: Der var intet); nu spiller vi ikke Komædie her, ærede Medlem — at der ikke var nogen reel Baggrund for det, jeg havde sagt, idet jeg kun havde holdt mig til de Tanker, der var fremsat af den nuværende Regering. Jeg maa hævde, at dette er i sig selv et reelt Grundlag; uden Hensyn til, om de er udarbejdet i Lovforslagsform eller ikke, maa man have Lov til at bygge paa Tanker fremsat dør. Men det kom den højtærede Finansminister ikke